

[Hans Nielsen.]

Statslaan under Ministeriet Neergaard i Perioden 1920—24, idet Laanet jo faktisk blev stiftet ved Statens Overtagelse af Garantien for Landmandsbanken; men det forrykker ikke paa nogen Maade det Billede, jeg har tegnet, tværtimod. Det vil sige, at vi har maattet betale Renter af disse to Hundrede Millioner fra den Dag, Staten overtog Garantien for Landmandsbanken, og selv om Renterne er blevet betalt ovre i Banken, forandrer det ikke det virkelige Forhold. Men ellers er der jo ingen Mennesker, der kan rokke ved min Fremstilling: Naar det ærede Medlem Hr. N. Neergaard er Finansminister, løber Pengene ud af Kassen, der paalægges nye Skatter, og Statsgælden forøges, og naar den nuværende Finansminister kommer til, bliver Skatterne nedsat, og saa betales der stadig af paa Statsgælden.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal forsøgte at blande andre Ting ind i Debatten — og det maa man naturligvis gøre, naar man vil forstyrre Billedet — og vendte tilbage til, at jeg en Gang skulde have opholdt mig over, at de 50 Mill. Kr., som man tog ved Nedskaeringen, forsvandt sporløst. Ja, det er jo ogsaa Sandheden. Det var kun i ringe Grad til at se paa Finanslovsforslaget, at man tog disse 50 Mill. Kr. Naar jeg tager Regnskaberne fra den Tid og læser op og ned i dem, maa jeg sige, at jeg forstaar ikke, hvordan det har kunnet gaa til, at disse 50 Mill. Kr. forsvandt saa sporløst, som Tilfældet har været, men de er jo forsvundet. Jeg tror, at en Del af Pengene blev givet væk til Gaver til Agrarerne her i Landet. Naar en Proprietær paa Aarhus-egnen sender 20 Svin til Esbjerg, faar han et Gratiale paa 20 Kr. i Kraft af den Takstnedsættelse, man den Gang foretog, hvorimod en Husmand, saa vidt jeg kan regne ud, ikke kan gøre sig stort Haab om at blive fed af Takstnedsættelsen, men de meget store Landmænd og andre Mennesker har naturligvis indkasseret noget af Gevinsten.

Jeg maa sige, det gør mig egentlig ondt for det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at jeg nu skal holde denne Tale, for det ærede Medlem har jo meddelt, at han for sidste Gang har søgt Valg til Folketinget, og jeg ved, at det ærede Medlem ved en Lejlighed for mange, mange Aar siden har sagt de Sandhedens Ord, at i Politik gælder det i høj Grad om den Sortie, man faar. Jeg kunde ønske det ærede Medlem som i mange Henseender har været en fortræffelig Politikker, at han kunde have faaet en bedre Sortie, men der hviler

jo en vis tragisk Skæbne over det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. Det ærede Medlem debuterede som radikal Student og Samfundsmand, og han er endt som moderat Konservativ. Det ærede Medlem begyndte sin Løbebane med at være en meget forstaaende Mand i sociale Spørgsmaal, og det endte jo med, at det blev ham, som, da han sidst sad i Regeringen, skulde skære lige ind i det blodige Kød, som han selv udtalte. Det ærede Medlem har alle sine Dage talt om at føre en sparsommelig Statshusholdning, og hvad var da naturligere end at ønske ham, at han som Finansminister kunde have sluttet med en rigtig fyldig Statskasse, f. Eks. saadan en, som den tidligere Finansminister Edvard Brandes afleverede i 1920. Men Skæbnen har ramt det ærede Medlem, og hver Gang han er gaaet sin Vej, er Statsgælden blevet forøget og Skatterne blevet forhøjet og Pengene løbet ud af Kassen. Det er en tragisk, maaske en uafvendelig Skæbne, men derfor behøver man jo ikke at blive ond paa mig, fordi jeg fremhæver, at den nuværende Finansminister er mere heldig. Jeg erkender, at i dette Liv er Dygtighed vel de 90 pCt., men Heldet er da ogsaa i mange Tilfælde de 10 pCt., og naar nu det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i Dag kommer og siger til mig, hvad det er for vidunderlige Ting, den nuværende højtærede Finansminister har bedrevet, siden det altid gaar saa godt, naar han regerer, saa maa jeg sige, at det er det almindelige, som man kender fra det daglige Liv. Der bor f. Eks. to Gaardejere ved Siden af hinanden. De har maaske lige mange Tønder Land, og de driver deres Gaarde, men den ene faar stadig flere og flere Penge paa sin Sparekassebog, medens den anden kommer til at skyldte mere og mere til Købmanden. Saadan er det! Den højtærede Finansminister hører til dem, der stadig faar flere og flere Penge paa Sparekassebogen. Der er ikke noget saa særligt kunstigt Hekseri i det, det er noget, man kan finde under alle Livets Forhold, og jeg skulde jo tro, at derfor vil der ogsaa være mange, mange Mennesker ude omkring i Landet, der vil haabe paa, at den nuværende Finansminister vil blive siddende i mange mange Aar og vogte den danske Statskasse.

Saa kom det ærede Medlem Hr. Pinholt jo og skulde forsøge paa ogsaa at plukke lidt af det Billede, jeg har tegnet af de finansielle Forhold, og han mente i saa Henseende at kunne bevise, at Kommunerne ikke har taget Skade ved Nedskaeringen. Men der er jo ikke noget Kommunal-